

KARÁCSONY – TITOKZATOS SZÜLETÉS

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege
KSZE Békevár szolgálat, 2019. december 16.

Áldott karácsonyt kívánunk nektek! Szeretettel ölelünk benneteket, legyen nagyon-nagyon szeretetteljes, meghitt és áldott karácsonyotok mindnyájatoknak, szereteteitekkel együtt. Egyik pesti pásztorral éppen tegnap beszélgettem, és mondja, hogy a művelődési házak bezárnak karácsony környékén, az ünnepek között, így kétszer kimarad az alkalmuk. Ez ellen különösebben nem tudnak mit tenni, viszont azt mondja, hogy kimegyünk a temetőbe, mert ilyenkor nagyon sok ember megy ki a szerettei sírjához. Ilyenkor nyitottak a szívek, különösen ünnep környékén, és megszólítjuk őket az üdvösség üzenetével. Tehát nem a szokott helyükön szolgálnak, hanem kimennek egy nyilvános helyre, és ott szolgálnak. Nagyon fontos ez is. Ma a karácsonyról lesz szó, mert itt van a küszöbön. A mai tanítás címe: Titokzatos születés.

Ugyanis a bibliai eseményeket, ahogy a fizikai világban történtek, mindenki ismeri, el lehet olvasni a Bibliában. Megfilmesítették, sokfelől lehet ezt hallani, látni, de a szellemi oldala is van olyan érdekes és izgalmas, mint a fizikai. Igazából mi most ebbe a szellemi oldalba tekintünk bele. János apostol 1. leveléhez lapozzunk elsőként. Itt egy hosszabb részt fogunk együtt elolvasni, illetve hallgassátok, és mi olvassuk. Ez a szeretetről szól. Egyébként is a karácsony a szeretet ünnepe. A világ is úgy ünnepli, hogy ez a szeretet ünnepe. Ez a szeretet nem az emberi szeretet, hanem ez a magasabb rendű, isteni fajta szeretet. Ezt a szeretetet egy újjászületett kereszténynek minden nap élnie kellene. Abban kellene élni, munkálkodni, és kiárasztani mások felé, akik a környezetünkben vannak.

1János 4,7–21.

7. Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, aki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent.

8. Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet.

9. Azáltal lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az Ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világba, hogy éljünk általa.

10. Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy Ő szeretett minket, és elküldte az Ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért.

11. Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást.

12. Az Istent soha senki nem látta: Ha szeretjük egymást, az Isten bennünk marad, és az Ő szeretet teljessé lett bennünk.

13. Erről ismerjük meg, hogy Őbenne maradunk és Ő mibennünk; mert a maga Szelleméből adott minékünk.

14. És mi láttuk és bizonyágot teszünk, hogy az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül.

15. Aki megvallja, hogy Jézus az Istennek Fia, az Isten megmarad abban, és ő is az Istenben.

16. És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne.

17. Azzal lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodalunk van az ítélet napjához, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban.

18. A szeretetben nincs félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár; aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben.

19. Mi szeressük Őt; mert Ő előbb szeretett minket!

20. Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az, mert aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát?

21. Az a parancsolatunk is van tőle, hogy aki szereti az Istent, szeresse a maga atyjafiát is.

Isten a Szeretet. Ő pedig az egyszülött Fiát küldte el azért, hogy bennünket visszavásároljon, visszaváltson. Mert az ember az Édenkertben elbukott. Ezért is mondják a karácsony ünnepének, mert a szeretet Istene küldte el a Szeretet Fiát értünk. A Biblia elejétől a végéig Isten szeretetéről szól, ha ezt megfelelő szemszögből nézzük, mert rögtön a bukás után Isten kinyúlt az ember felé. A megváltást kidolgozta. Igaz, hogy eltelt hosszú idő, de a megváltás megérkezett. Természetesen van a Bibliában olyan rész is, ahol Isten int, fedd, buzdít. Ugyanezt tesszük mi is a gyermekeinkkel. Ha megfeddjük, vagy netán egy kicsit ráhúzzunk a fenekére, az nem abból fakad, hogy nem szeretjük. Pontosan abból fakad, hogy szeretjük, és azt szeretnénk, hogy azt a bizonyos csínyt többet ne kövesse el, mert lehet, hogy az életével játszik. Isten is szeretné megszüntetni a földön a bűnt, a sötétség erőinek a munkálkodását, és ezért bizonyos dolgokat, bizonyos intézkedéseket meg kell tennie. Ez nem azt jelenti, hogy az embert nem szereti. Mi is szeretjük az embereket, a bűnös embereket is szeretjük, és igyekszünk üdvösségre vezetni őket. A bűnt nem szeretjük, mert az nem Istentől van. Tehát Isten nem hagyta elveszni az embert az Édenkerti bukás után. Ugyanis a bukás után az emberrel megszakadt a közössége. Illetve az ember szakította meg a közösséget Istennel, és ennek a közösségnek a helyreállításán munkálkodott Isten hosszú időn keresztül. Ez szám szerint 4000 év volt. Az ember kezdetben csüngött az Atyán, olyan szoros közösségben és kapcsolatban volt vele. Hozhatnám a szőlőtő és a vessző szoros kapcsolatát úgy, ahogy az Úr Jézus is hozza ezt, mert a szőlővessző a szőlőtő nélkül nem tud termést hozni. Egy levágott szőlővessző elszárad, és megsemmisül. Ma is úgy kellene ragaszkodnunk az Atyához, ahogy Ádám csüngött Istenen.

Volt erről egy tanítás a központi istentiszteleten a győri pásztor szolgálatában. Tehát nekünk is épp úgy kellene csüngenünk, kapaszkodnunk a táplálásforrásban, ahova Isten elhelyezett. Mert Isten azon a ponton, illetve azon a szolgálaton keresztül kíván bennünket ellátni, elsősorban szellemi táplálékkal, és sok minden mással. Fontos, hogy a helyünkön legyünk. Nincsenek tudatában ennek sokan, mert megesik az, hogy elugranak a keresztyének az áldások elől. A szeretet nagyobb, a szeretet kiűzi a félelmet, a szeretet győzelemre visz, csak pár jellemző. Most a János evangéliumhoz lapozunk, a 3,16 igevershez. Az Úr Jézus adott nekünk egy új parancsolatot. A régít felszögezte a keresztfára. Tehát a Tízparancsolat, amit gyerekkorunkban tanultunk, az ilyen értelemben nincs. Illetve, belefoglaltatik ebbe az egy parancsolatba, amit most fogunk olvasni.

János 3,16.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Most menjünk a János 13,34-hez, mert arról beszéltem, az is egy fontos Ige.

János 13,34.

34. Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.

Hogyan szeretett bennünket az Atya? Az Atya, aki bennünket megalkotott, életre hozott. Annyira szeretett, hogy képes volt a Fiát elküldeni azzal a tervvel, hogy Őt feláldozza a kereszten. Ez egy nagyon nagy szeretet. Nemcsak elküldte, hanem fel is áldozta értünk. Jézus születése természetfeletti módon történt. Ahhoz, hogy Jézus bevégezze a megváltás tervét, meg kellett születnie. Ezt hívja a Biblia a szeplőtelen fogantatásnak, mert az áldozatnak tisztának, igaznak, és szeplőtelennek kellett lennie. Az Ószövetségben, ha alaposan tanulmányozza valaki az áldozatokat, amiket bemutattak, akkor minden évben meg kellett ismételnie egy áldozatot, hogy a bakok vérével megtisztították a Szentek Szentjét, illetve a bűnbakra ráolvasták Izrael népének a bűnét, és azt kivitték a pusztába. Ott pedig a vadállatok felfalták. Tehát az áldozati állat jelképesen kivitte a nép bűnét.

Az Újszövetségben egy ilyen véráldozatra egyszer volt szükség, mégpedig az Úr Jézus véráldozatára, amely a kereszten történt. Ezt soha többé nem kell megismételni, mert ez örök érvényű. Ahhoz, hogy Jézus áldozati Bárány lehessen, tisztán és büntelenül kellett megszületnie és élnie. Ha Jézusnak földi apja lett volna, akkor az apai vérvonalon keresztül örökölte volna a bukott ádami természetet. Tehát Jézusnak nem lehetett földi apja. Az Ószövetség egyébként azt írja, hogy az egész örökség az apát követte. Tehát az apai vonalon történt az örökség. A 3Mózes 17,11. ígeversében azt olvassuk, hogy a testnek az élete a vérben van.

3Mózes 17,11.

11. Mert a testnek élete a vérben van, én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életetekért, mert a vér a benne lévő élet által szerez engesztelést.

A testnek az élete a vérben van. Ha a testből eltűnik valamilyen módon a vér, akkor megszűnik az élet. De akkor is megszűnik az élet, ha a testből a szellem kilép. Ha a vérben van az élet, akkor abban van a halál is. Az ember úgy születik meg, hogy élet és halál van benne. Jézus kivételével mindenkinek a törvénytelen mostohaapja természete jutott. Tehát a bukott ádami természet. Ezért szükséges az ember szellemének újjászületnie. Ezért mondta Jézus Nikodémusnak is, hogy szükség nektek újonnan születnetek, ha meg akarjátok látni a mennyek országát, és be akartok jutni oda. Ez az üzenet ma is érvényes, és szükséges mindenkinek újjászületni. Mivel Jézusnak nem volt földi apja, így büntelen volt. Majd később – a húsvéti tanításban részletesebben taglaljuk ezt –, Isten a világ bűnét helyezte rá. Mert Ő hordozta el a világ bűnét. De Ő maga tiszta és büntelen volt. Tehát szükséges volt a szűztől való születés, hogy ne örökölje az ádami természetet. Ne örökölje a bűnt. Isten nagyon tökéletesen kidolgozta ezt, mert nem talált volna más olyan személyt, vagy lehetőséget, aki a megváltást el tudta volna végezni. Egyetlen megoldás volt ez.

A Biblia szól arról, többféle felekezetben többféleképpen mondják, hogy békesség a jóakarató embernek. Ugye így ismeritek? Igazából itt arról van szó, hogy Isten megbékélt az emberrel, és az Isten békessége és a jósága irányul az emberek felé. Hát én régen nem így értettem, de ez az üzenetnek az igazi mondanivalója, hogy Isten megbékélt az emberrel Jézus Krisztusban. Jézus Krisztus által. Lukács evangéliumához lapozunk. A születésbe nézzünk bele egy kicsit. Jézus születésének a lépései. Először is, egy konferenciát hívott össze az Atya, ahol részt vett a Fia, aki az Ige, Ő maga személyesen, a Szent Szellem. A mennyben a Fiút Igének hívták, és megbeszélték, hogy hogyan is történjen a megváltás. Három közül ki az, aki bevállalós, és bevállalja azt, hogy lejön a földre, és elvégzi a megváltást? Az Úr Jézusra került a választás. Először is egy tervet munkált ki Isten. Utána ezt a tervet egy angyali hírnökön keresztül elküldte az ő engedelmes edényéhez, Józsefhez és Máriához. Mert Isten talált egy edényt, egy engedelmes edényt. Azért mondjuk edénynek, mert ugye mi agyagedények vagyunk, mert Isten a földből formálta az embert, utána lehelte bele az életet, és a Biblia is így nevezi, hogy agyagedény. Utána, amikor megvolt ez a sorrend, hogy a terv, az angyali hír, az engedelmes edény, utána jött a természetfeletti fogantatás.

Lukács 1,26–31.

26. A hatodik hónapban pedig elküldték Gabriel angyal Istentől Galileának városába, amelynek neve Názáret,

27. Egy szűzhöz, aki a Dávid házából való József nevű férfiúnak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária.

28. És bemenvén az angyal hozzá, monda néki: Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között.

29. Az pedig látván, megdöbbsent az ő beszédén, és elgondolkodék, hogy micsoda köszöntés ez?!

30. És monda néki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél.

31. És ímé, fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az Ő nevét Jézusnak.

Ha megjelenne egy angyal nekünk, akkor eleve megdöbbennénk mi is. Aztán ha még mondana valami furcsát, mint Máriának, akkor még inkább. De Mária nem kételkedett. Hitt az isteni üzenetben, és ennek megfelelően cselekedett. Gyakorlatilag ez egy hitcselekedet volt a részéről. Ez pontosan olyan, mint amikor valakinek a szívére odahelyezi az Úr, hogy menj, és imádkozz valakiért.

Lukács 1,34–35.

34. Monda pedig Mária az angyalnak: Mimódon lesz ez, holott én férfit nem ismerek?

35. És felelvén az angyal, monda néki: A Szent Szellem száll tereád, és a Magasságosnak ereje árnyékoz be téged: azért aki születik is szentnek hivatik, Isten Fiának.

Tehát Mária nem kételkedett, csak tudni akarta, hogy ez hogyan valósul meg, mert ő még érintetlen volt. Hogyan lesz meg? Az angyal elmondta, hogy ez milyen formában, milyen természetfeletti módon történik meg.

Lukács 1,37.

37. Mert az Isten Igéjének semmi sem lehetetlen.

Régebbi fordítások azt írták, hogy mert Istennél semmi sem lehetetlen. Tehát Mária tudakozódott. Az angyaltól megkapta a választ. Az Isten ereje kifejezésben az *erő* szó azt jelenti, hogy erő megnyilvánulás, vagy csodatevő erő. Tehát amikor azt mondta az angyal, hogy Istennek ereje árnyékoz be téged, akkor itt már egy csodatevő erőről beszél. Nem akármilyen erőről. Az *árnyékoz* szó, az pedig azt jelenti, hogy természetfeletti befolyással vesz körül. Tehát gyakorlatilag az Úr Jézus fogantatása egy csoda volt. Amit nem mindenki hisz el, a mai napon sem, mert természeti síkon, biológiai síkon közelíti meg ezt az eseményt, és azt mondja, hogy így lehetetlen. De mi már láttunk sok olyan csodát a gyógyulás területén, amikor orvostudomány azt mondja, hogy lehetetlen, és mégis az ember ép. A Biblia is számos helyen beszámol erről. Szokták mondani nekünk, hogy mi keveset beszélünk Máriáról. Az a helyzet, hogy mindenkit a maga helyén tisztelünk. Most itt van az ideje a mai tanítás kapcsán, hogy Máriáról egy kicsit többet beszéljünk. De igazán mi arról szoktunk beszélni, ami a kereszten volt. Mert Jézus végezte el a munkát. Tiszteljük Máriát is, és tiszteljük a Bibliában leírt összes létező személyt, de mindenkit a maga helyén. Nem emeljük magasabbra a tiszteletét, csak amennyi a Biblia szerint jár.

Van ott még egy szó, hogy ímé, amikor az angyal szól Máriához a 31-es igeversben. Az angyal azt mondja Máriának, hogy ímé, fogansz a te méhedben. Az ímé szó nagyon fontos. Az *ímé* szó jelenti azt, hogy lám, lásd, és nézd. Mit nézzen Mária? Hát azt a képet, amit az angyal lefestett Isten szavaival, hogy fogansz a te méhedben. Erről egy képet alkotott az angyal szavai által, és ezt a képet meg kell őrizni. Ugyanígy működik a gyógyulás is, hogy amikor kap valaki egy Igét, vagy a tanításon keresztül valami mondat, vagy ígerész megérinti, akkor azt a képet tartsa magad előtt. Ne a láthatókat, hogy a láthatók mit mutatnak, mert hogyha mi az Igét tanulmányozzuk, és az Igére tekintünk, akkor az egy jó képet fest elénk. Főképpen, ha továbbra is arról gondolkozunk, és arról beszélünk. Szükségünk van egy jó képre. Máriának is szüksége volt egy jó képre. Vagy, ha netán a tekintetünket levennénk az Igéről, és a láthatókra néznénk, akkor változik a kép, átfordul egy negatív képbe, és a helyzetünk is lefelé hanyatlik. Fontos az a kép, fontos ez a szó, hogy ímé.

Ímé, lásd és nézd! Elmondta az angyal Máriának, hogy mire tekintsen. Amikor a szívedet megragadja az 1Péter 2,24, hogy Jézus sebeivel gyógyultunk meg, akkor ezt a képet ne engedd el és ragaszkodj hozzá! A görög úgy fejezi ki ezt a mondatot: Isten jelenléte, mint egy felhő fog reád szállani! Egy természetfeletti erő burkolta be Mária testét, és Mária teste befogadta a természetfeletti magot. Azt mondja a Biblia, hogy az Ige testé lett. Ez a fogantatás volt éppúgy szellemi, mint biológiai, mert a szellemi fogantatás során az Ige magja, ahogy megfogant, az fizikailag is láthatóvá vált. De először szellemi módon kellett megfoganni, mert Jézusnak nem volt földi apja. Az Ige volt a romolhatatlan mag, ahogy a Biblia nevezi –

romolhatatlan mag, és ez az Ige fogant meg Mária testében. Lapozzunk a Lukács 1,49-re és megnézzük, hogy Mária hogyan reagált erre a dologra.

Lukács 1,49.

49. Mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas; és szent az Ő neve!

A *Hatalmas* azt jelenti a görögben, hogy megaleos és a mega szót már a mértékegységben is használjuk. Tehát azt jelenti ez a megaleos, hogy a hatalmas dolgok mindensége, illetve Istennél minden lehetséges. Máriának a hitcselekedete által történt meg a természetfeletti csoda. Hitcselekedetre volt szükség ahhoz, hogy az Úr Jézus megfogadjon. Hitcselekedet az is, amikor egy evangelizációs alkalmon imádkozik az evangélista a betegekért és azt mondja, hogy most kezdjél el hitben járni, hitben kezdjél el lehajolni – ez egy hitcselekedet, mert az illető még nem érzi úgy, hogy most meg tudná tenni. De ott van a kenet, ami megolajozza azokat a forgókat vagy testrészeket és ad egy képességet arra, hogy azok a láncok, bilincsek leváljanak és lehulljanak. Máriának meg arra volt meg a hite, amit az angyal mondott. Az isteni üzenetet befogadta a szívébe. Ha Isten üzente, akkor az úgy van. Pont. Itt a vége.

János 1,14.

14. És az Ige testté lett és lakozék miközöttünk és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.

Az Ige testté lett. Az Ige megszületett. A magzat az Isten tiszta Igéje volt, és természetfeletti módon ez hústestet öltött. Akárhogy is történt, mi mindannyian hisszük, hogy Jézus megszületett, meghalt, és megváltott bennünket. Jézus a világra született. Ezt hívja a Biblia úgy, hogy megtestesülés. Hogyan történt mindez? Egy nő merte hinni és kimondani, hogy ő az a személy, akit Isten erre a csodálatos dologra választott. Vannak olyanok, akik azt mondják: Én ezt nem tudom megtenni, hát én olyan alázatos vagyok, hogy pont én lennék méltó egy ilyen feladatra? Ez túlmagyarázat, ami nem szerencsés. Jézus tehát szűztől született, a csodálatos fogantatásnak az isteni hitéből. Jézus ereiben Isten élete folyt, ezért lehetett Ő a szeplőtelen Bárány, a Megváltónk. Isten így munkálta ki a megváltásunkat, az üdvösségünket, az újjászületésünket az Úr Jézuson keresztül. Az Apostolok cselekedetei 4,12 az utolsó Igénk. Csak hangsúlyozni szeretném, hogy Jézus az egyedüli Üdvözítőnk. Nincs más út, nincs más mód, mert ha lenne más lehetőség a mennybe jutni, akkor Jézusnak nem kellett volna megszületnie és kereszthalált szenvednie.

Apostolok cselekedetei 4,12.

12. És nincs senki másban üdvösség; mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.

Vannak olyan téves tanítások, hogy az idők végén Istennek olyan hatalmas lesz a kegyelme, hogy akik nem fogadták el az Úr Jézust, azokat is beengedi a mennybe, sőt a pokolból az embereket kihozza. De akkor mire volt jó Jézus megszületése, a kereszthalála, a feltámadása? Azért, mert csak így lehet a mennybe jutni! Csak így, ez az egyedüli megoldás. Ezért fontos annyira az evangelizációs munka, az emberek felé kinyúlni, lehetőséget biztosítani. Az emberek még azt sem értik, hogy újjá kell születniük, mert eddig senki nem tanította meg nekik, hogy újjá kell születni. Én sem hallottam ezt és valószínű, hogy ti sem hallottátok ezt régebben, pedig benne van a Bibliában. Sok helyen olvasok olyat vagy hallottam magam is, hogy igen, újjá kell születni, csak a megoldást nem mondják hozzá. Ahogy olvastuk a János első levelében a 4,15-ös Ige az üdvösségünk alapját firtatja. Az üdvösségünk alapját feszegeti, mert azt mondja, hogy aki megvallja, hogy Jézus az Isten Fia... Ez a Róma 10,9–10-nek az alátámasztó Igéje. És itt volt még egy lejjebb, hogy aki hiszi. Tehát több Igével is alá lehet támasztani a Róma 10,9–10-et. A Krisztusba vetett hitünket szükséges kimondanunk. Hinnünk a szívünkben és kimondanunk. Nem nekünk, hanem akik még nem fogadták be az Úr Jézust. Lehet arra is hivatkozni, hogy amit Nikodémusnak mondott az Úr az éj leple alatt, az ma is igaz, hogy szükség néktek újonnan születnetek. Igaz, hogy ott nem mondja meg a mikéntjét, hanem máshol világít rá a Biblia, hogy hogyan és miképpen.

Az első Korinthusi levél 11. fejezetéhez lapozok, mert az úrvacsorához készülünk.

Az úrvacsora lényege – aki esetleg még nem vett részt ilyeneken – az, hogy Jézus megtört testét magunkhoz vesszük. Mert amikor a megtört testét magunkhoz vesszük, akkor magunkhoz vesszük a gyógyulásunkat. Ugyanis Jézus teste azért törtetett meg, hogy mi szabadok legyünk a betegségtől, a fájdalomtól, és mindenféle gonosz munkálkodástól. Amikor az Úr Jézus vérére emlékezve a bort isszuk – jelképes vérét isszuk –, akkor gyakorlatilag emlékeztetjük magunkat, hogy az Úr Jézus szent vére bennünket tisztára mosott. Igazak vagyunk, igazzá tettünk a szent vér által. Jézus maga mondja, hogy emlékezzetek meg ezekről a dolgokról, az Ő testéről, és a vévéről. A kenyér a jelképes teste az Úr Jézusnak, a bor pedig a jelképes vére az Úr Jézusnak. Amikor úrvacsora van, akkor egy különleges jelenléte van az Úrnak. Amikor a szent vérről beszélünk, tanítunk, és a szent vért úgy mond osztjuk, akkor ott mindenféle kórokozó, bacilus, baktérium elmenekül. Nincs jelen, nem lehet jelen, mert a szent vér az, ami az ellenséget, a pusztítót legyőzte.

Álljatok fel, legyetek szívesek, egy rövid imában az Úr elé megyünk: Drága mennyei Atyánk! Az Úr Jézus Krisztus szent nevében jövünk eléd egy szívvel, egy lélekkel és egy akarattal. Hálát adunk a megtört testedért, a kiontott véredért. Köszönjük, Uram, hogy ma is közösségekben lehetünk veled, és megemlékezhetünk az úrvacsora keretében a Te halálodról és feltámadásodról, a bevégzett munkáról, a megigazultságunkról. A kenyeret kiosztjuk. Isten Igéje írja:

1Korinthus 11,23–26.

23. Mert én az Úrtól vettem, amit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret,

24. És hálát adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiérettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

Köszönöm, Úr Jézus, a megtört testedet, és én most magamhoz veszem a gyógyulásomat! Ámen.

25. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

Köszönöm, Úr Jézus, a szent véráldozatot! Hálát adok, hogy Te megtisztítottál engem, és igazzá tettél az Atya előtt.

26. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.

Természetesen nemcsak a halálát, hanem a feltámadását is hirdetjük. Az Úr áldottja vagy, a Jézus Krisztus szent nevében. Minden dicsőség a Tied Atyám, minden dicsőség!

Van egy levél, ami hozzám érkezett, és gyorsan szeretném ezt veletek megosztani, mert éppen aktuális. Az a címe „Karácsonyi levél szeretteimnek” Az internetesek már ismerhetik. „Kedves szeretteim, amint jól tudjátok, közeledik a születésnapom. Megtiszteltetés számomra, hogy minden évben ünnepséget rendeztek, és úgy tűnik, az idén is így lesz. Nagyon sok ember vásárol sok holmit, rengeteg a külön erre az alkalomra szóló műsor a rádióban, televízióban, reklámok területén. A világ minden pontján erről beszélnek, hogy a születésnapom egyre közeledik. Igazán jó érzés tudni, hogy legalább egyszer az évben sok ember gondol rám. Amint tudjátok, a születésnapomra való emlékezés sok évvel ezelőtt kezdődött. Az első időkben még úgy tűnt, hogy az emberek értették, és hálásak voltak mindazért, amit értük tettem, de manapság egyre inkább úgy látszik, hogy alig akad, aki tudja az okát az ünnepségnek. Mindenhol összejönnek az emberek, családok, barátok, és nagyon kellemesen érzik magukat, de valójában nem tudják, nem értik, és nem is keresik a valódi jelentőségét az ünnepségnek. Emlékszem, az elmúlt évben is hatalmas lakomát rendeztek a tiszteletemre. Az

asztal roskadásig tele volt ízletes ételekkel, gyümölcsökkel, édességekkel. Tökéletesen díszített helyiségekben, és sok-sok gyönyörűen becsomagolt ajándék várta a gazdáját, de tudjátok, mi történt? Engem meg sem hívtak, pedig én voltam az ünnepség díszvendége! Mégsem küldtek meghívót! Miattam volt az egész összejövetel, a sok dísz, és minden egyéb, és amikor maga az ünneplés elkezdődött, én kívül maradtam, bezárták előttem az ajtót, pedig be akartam menni, velük lenni, együtt ünnepelni.

Habár az igazság az, hogy mindez nem lepett meg, hiszen az elmúlt néhány évben sokan bezárták előttem az ajtót. Mivel pedig nem hívtak meg, hát úgy döntöttem, hogy titokban megyek be, minden zaj nélkül, és csendesen megállok az egyik sarokban. Mindenki nagyon jól érezte magát, ittak, ettek, beszélgettek, vicceltek, nevettek, és hatalmas jókedvük volt. Egyszer csak belépett a szobába egy nagydarab, kövér, piros ruhás, fehér szakállas ember kiabálva. Leült egy díványra, a gyerekek pedig rohángáltak hozzá: Téalapó, Téalapó! Mintha az egész ünnep róla szólt volna. Aztán az emberek körülállták a fenyőfát, és átölelték egymást. Én is kitártam a karomat, de engem nem ölelt át senki. Aztán nagy várakozással elkezdték osztogatni, és kicsomagolni az ajándékokat. Végül minden elkelt, és néztem, vajon nekem van-e valami? De nem, én nem kaptam semmit. Te hogyan éreznéd magad, ha a születésnapodon mindenki kapna ajándékot, csak éppen te nem? De megértettem, hogy nem kívánatos személy vagyok a saját születésnapom ünneplésén, és csendesen elhagytam a helyiséget. Tudjátok, ez minden évben rosszabb és rosszabb! Az embereket csak az étel, ital, ajándékok, összejövetelek érdeklik, és alig néhányan emlékeznek rám. Pedig én annyira szeretném, ha ezen a karácsonyon beengednének engem az életükbe! Nagyon szeretném, ha felismernék a tényt, hogy több mint kétezer évvel ezelőtt azért jöttem el erre a világra, hogy az életemet adjam értük, és megmentsem őket! Csak annyit szeretnék, hogy ezt teljes szívvel elhiggyék, és beengedjenek az életükbe.

Még valamit szeretnék megosztani veletek különösen arra való tekintettel, hogy jó néhányan tudjátok az ünnep igazi értelmét. Hamarosan lesz egy saját ünnepségem, egy látványos, hatalmas összejövetel, amit soha senki még elképzelni sem volt képes. Most még dolgozom rajta, ma küldöm ki a meghívókat. Egyet személyesen neked. Tudni szeretném, szándékozol-e részt venni, és foglalhatok-e egy helyet a számodra? Beírhatom-e a nevedet aranybetűkkel a vendégkönyvembe? Merthogy azok jelenhetnek meg az ünnepségen, akiknek neve ott szerepel. Akik nem válaszolnak a meghívásra, azok kívül maradnak. Légy felkészült, mert amikor minden kész, te is részese lehetsz az én csodálatos ünnepségemnek! Hamarosan látjuk egymást! Aláírás: Jézus Krisztus.”

A Bárány menyegzői vacsorájáról szól ez a nagy ünnepség. Megható, és igaz minden, ami itt le van írva, sok esetben, tisztelet a kivételnek persze. Úgyhogy karácsonykor az ünnepelet legyen veletek, ezt kívánjuk. Tied minden dicsőség, Uram, mindörökkön örökké! Ámen.

A Hiszekegy imájára hívunk meg benneteket, de mi Pál apostol levele alapján mondjuk el. Pál apostol pedig azt írja, hogy aki a szívében hiszi és szájával kimondja, hogy Jézus Krisztus meghalt, feltámadt, és megkéri Őt, hogy legyen az élete Ura, akkor újjászületik a belső embere, a szelleme, és üdvösséget nyer. Így hangzik az imádságunk: Teremtő Istenem! Válaszolva a hívásodra, Eléd állok, és fennhangon imádkozom a Hiszekegy imájának Pál apostol szerinti változatát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, aki meghalt az én bűneimért, és feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Én a krisztusi utat választom, a szívemet megnyitom, és átadom Neked. Megvallom, hogy Jézus a Megváltóm, Gyógyítóm, és Szabadítóm! A hittel elmondott imám által újjászülettem Krisztusban, és így teljes megváltást, üdvösséget nyertem. Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet. Ámen.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

